

EUROOPA PARLAMENT

2009–2014

Istungidokument

6.9.2010

B7-0498/2010

RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

komisjoni avalduse alusel

vastavalt kodukorra artikli 110 lõikele 2

Inimõigused Iraanis, eelkõige Sakineh Mohammadi Ashtiani ja Zahra Bahrami juhtumid

Barbara Lochbihler, Isabelle Durant, Nicole Kiil-Nielsen, Emilie Turunen, Raül Romeva i Rueda, Heidi Hautala
fraktsiooni Verts/ALE nimel

RE\829745ET.doc

PE446.581v01-00

ET

Ühinenud mitmekesisuses

ET

Euroopa Parlamendi resolutsioon inimõiguste kohta Iraanis, eelkõige Sakineh Mohammadi Ashtiani ja Zahra Bahrami juhtumite kohta

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse ÜRO Peaassamblee 2007. aasta detsembri deklaratsiooni, milles nõutakse esimest korda ajaloos surmanuhtluse kasutamisele moratooriumi kehtestamist;
 - võttes arvesse kodaniku- ja poliitiliste õiguste rahvusvahelist pakti ning lapse õiguste konventsiooni, millega Iraani Islamivabariik on ühinenud;
 - võttes arvesse oma varasemaid resolutsiooni, eelkõige ... resolutsiooni;
 - võttes arvesse kodukorra artikli 110 lõiget 2,
- A. arvestades, et Iraanile kuulub endiselt kurb rekord riigina, kus hukatakse elanikkonna kohta kõige rohkem inimesi ja kõige rohkem alaealisi õiguserikkujaid maailmas, ning arvestades, et üksnes 2010. aastal on välja kuulutatud umbes 2000 surmaotsust;
- B. arvestades, et teadete kohaselt on üksnes mõne viimase nädala jooksul Mashadi Vahil Abadi vanglas hukatud rohkem kui sada vangi uimastitega seotud süüasjus;
- C. arvestades, et vastuolus Iraani kõrgeima astme õigusasutuste kinnitustega kehtestab Iraan endiselt karistusena kividega surnuks viskamist, nagu Sahineh Mohammadi Ashtiani juhtumi puhul abielurikkumise eest, mida rõhutati tema 11. augustil 2010. aastal televisioonis üle kantud nn ülestunnistuses;
- D. arvestades, et alaealine õiguserikkuja Ebrahim Hammadi mõisteti pärast tema väitel piinamise tagajärjel saavutatud ülestunnistust augustis surma selle eest, et ta olevat üksnes 16aastaselt väidetavalt kasutanud ühe mehe suhtes seksuaalset vägivalda;
- E. arvestades, et mõlema juhtumi kaitseadvokaat Mohammad Mostafaei, kes püüdis tõsta avalikkuse teadlikkust nende olukorrast, pidi arreteerimise kartuses riigist põgenema, ning arvestades, et üha rohkem inimõiguste juriste, sealhulgas niisugused silmapaistvad isikud nagu Nobeli preemia laureaat Shirin Ebadi, seisavad silmitsi riigipoolse tagakiusamisega, mis seisneb erakorralistes maksunõuetes ja ähvardustes, mis on suunatud nende elu ja perekonna vastu;
- F. arvestades, et aasta pärast petturlikke presidendivalimisi ja nendele järgnenud massilisi meeleavaldusi, viibivad sajad meeleavaldajad, ajakirjanikud ja kodanikuõiguste aktivistid või isegi meeleavaldustega mitteseotud kodanikud, nagu Hollandi kodanik Zahra Bahrami, endiselt vangistuses;
- G. arvestades niisuguste juhtumite arvu kasvu, kus rahumeelseid kodanikuõiguste kaitsjaid süüdistatakse moharebeh'is (Jumala vaenulikkuses), mida võidakse karistada surmanuhtlusega, nagu Inimõiguste Reporterite Komisjoni (CHRR) liikme Shiva Nazar

Ahari puhul, keda on kinni peetud alates 20. detsembrist 2009. aastal ja kelle kohtuprotsess toimub lähitulevikus;

- H. arvestades, et usuliste ja etniliste vähemuste tagakiusamine Iraanis ei vaibu; arvestades, et süüdistatuna riigivastase propaganda tegemises ja spionaažis mõisteti augustis 20 aastaks vangi seitse bahaistide juhti, nimelt Fariba Kamalabadi, Jamaloddin Khanjani, Afif Naeimi, Saeid Rezaie, Mahvash Sabet, Behrouz Tavakkoli ja Vahid Tizfahm, kes on vangistuses viibinud alates 2008. aastast üksnes nende usutunnistuse alusel;
- I. arvestades, et president Ahmadinejadi valimiskonkurentide Mir-Hossein Mousavi ja Mehdi Karrubi ning muude erakondade vanemliikmete ahistamine jätkub, mida näitab kõige hiljutisem relvastatud rünnak, mis toimus 3. septembril 2010. aastal ja oli suunatud hr Karrubi kodu vastu,
1. mõistab tugevalt hukka Sakineh Mohammadi Ashtiani suhtes langetatud kividega surnuks viskamise otsuse ja kutsub Iraani ametivõime üles teda mitte hukkama ei kividega surnuks viskamise teel ega muul viisil ning vaatama tema juhtumi uuesti läbi;
 2. nõuab, et Iraani Islamivabariik lõpetaks surmanuhtluste mõistmise kuritegude eest, mis on sooritatud enne 18-aastaseks saamist, ning muudaks oma õigusakte, et viia need kooskõlla Iraani poolt ratifitseeritud rahvusvaheliste inimõiguste konventsioonidega, sealhulgas lapse õiguste konventsiooni ning kodaniku- ja poliitiliste õiguste rahvusvahelise paktiga; kutsub Iraani ametivõime eelkõige üles mitte hukkama Ebrahim Hammadi ja vaatama ka tema juhtumi uuesti läbi;
 3. väljendab suurt jahmatust asjaolu üle, et Iraan kuulub koos Afganistani, Somaalia, Saudi Araabia, Sudaani ja Nigeeriaga jätkuvalt nende väga väheste riikide rühma, kus endiselt kasutatakse karistusena kividega surnuks viskamist; mõistab sellega seoses tõsiselt hukka ühe paari kividega surnuks viskamise 15. augustil 2010. aastal Afganistanis;
 4. kinnitab veel kord oma absoluutset vastuseisu surmanuhtluse kasutamisele ja kodanike inimõiguste peamiste tagajatena kõikide riikide erilist vastutust selle eest, et kelleltki ei võetaks elu; tunneb heameelt asjaolu üle, et enam kui 140 riigis on praeguseks surmanuhtlus kaotatud;
 5. kutsub Iraani parlamenti üles võtma vastu õigusakti, millega muudetakse julm ja ebainimlik kividega surnuks viskamise tava õigusvastaseks, kaotama surmanuhtluse (ja kehtestama esimese sammuna hukkamiste moratooriumi, mida on tungivalt nõutud ÜRO Peaassamblee resolutsioonides 62/149 ja 63/168), keelama peksmise kasutamise ja lõpetama abielurikkumise käsitlemise kuriteona;
 6. nõuab tungivalt, et Iraani ametivõimud lõpetaksid avalike ülestunnistuste teleülekanDED;
 7. kutsub Iraani ametivõime üles vabastama viivitamata kõik isikud, keda peetakse kinni üksnes nende rahumeelsete meeleavalduste pärast ja nende soovi pärast kasutada nende põhilist inimõigust, st sõnavabadust, ning kordab eelkõige oma nõudmist mõista õigeks seitse bahaistide juhti;
 8. kutsub Iraani ametivõime üles võimaldama Rahvusvahelisele Punase Risti Komiteele

juurdepääs kõikidele vangidele ja lubama rahvusvahelistel inimõiguste organisatsioonidel jälgida olukorda riigis;

9. kutsub nõukogu ja liikmesriike üles avaldama survet, et ÜRO määraks erisaadiku jälgima poliitiliste kinnipeetavate olukorda ja tagama, et Iraani ametivõimud järgiksid rahvusvahelisi nõuetekohaseid menetlusnorme ning Iraani juriidilisi kohustusi inimõiguste vallas;
10. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, ÜRO inimõiguste ülemvolinikule ning Iraani Islamivabariigi valitsusele ja parlamendile.